

Betaling for Arbejdere, der faar anvist Arbejde udenfor deres Hjemsted, i hvilke Tilfælde der da ikke kan ydes Opholdspenge til de paagældende. — Endelig kan Arbejdsudvalget bevilge en arbejdsløs Arbejder, der faar *anvist Arbejde udenfor sit Fag* (Branche), et midlertidigt Tillæg til Arbejdslønnen, saafremt den paagældende paa Grund af manglende Øvelse ikke i den første Del af Arbejdsperioden kan opnaa den for Fagets (Branchens) Arbejdere sædvanlige Arbejdsfortjeneste — De til Dækning af Udgifterne i Henhold til dette Afsnit fornødne Beløb bevilges paa *Finansloven*.

Ved Lov Nr. 334 af 1. Juli 1918 bestemtes, at der ved Ministeriets Foranstaltning skulde nedsættes en Kommission paa 15 Medlemmer til Overvejelse af Vilkaar og Former for Ydelse af den gennem Arbejdsløshedskasserne givne Arbejdsløshedsunderstøttelse under de nuværende ekstraordinære Forhold og heraf følgende Forandringer i Lovene af 1917 og 1918. Betænkningen vilde; efter indhentet Udtalelse fra Tilsynsraadet for Centralarbejdsanvisningskontoret være at forelægge Arbejdsløshedsnævnet til Erklæring. (Om Kommissionens Sammensætning se Aarvog for overordentlig Samling 1918 pag. 45). — Kommissionen afgav under 27. September 1918 en Betænkning, der var ledsaget af et Lovudkast. Paa enkelte Punkter havde Kommissionens Medlemmer delt sig i forskellige Flertal og Mindretal. Det af Indenrigsministeren fremsatte Lovforslag var udarbejdet paa Grundlag af dette Lovudkast, idet Ministeren, hvor der var Uenighed indenfor Kommissionen, sluttede sig i Almindelighed til Flertallet, paa enkelte Punkter til Mindretallet, saaledes var Slutningsbestemmelsen i Afsnit II affattet i Overensstemmelse med et af et Mindretal stillet Forslag, hvorefter der gives de Kasser, der maatte ønske det, Lejlighed til ved *frivillig* Aftale med den kommunale Arbejdsanvisning at træffe en Ordning, ifølge hvilken de arbejdsløse skal rette personlig Henvendelse til Arbejdsanvisningskontorerne for at søge Arbejde, idet det formenes, at en saadan Ordning ikke — som af et andet Mindretal foreslaaet — bør gennemføres som en *pligtmæssig* Foranstaltning, da enhver tvangsmæssig Ordning maa befrygtes at ville vanskeliggøre Forholdet mellem Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsanvisningen.

Det udtales i *Folketingets* Udvalgs Betænkning, at man i Udvalget fra alle Sider har erkendt det ønskelige i at naa til en enstemmig Indstilling, og fra alle Sider har man bestræbt sig herfor og vist Imødekommenhed for at naa til Enighed. Dette gælder saavel med Hensyn til de supplerende Kontrolbestemmelser til Støtte for Kasserne, hvis